

Informacja

Strona znajduje się w archiwum.

ZNAKOWANIE ZABYTKÓW SAKRALNYCH W ARCHIKATEDRZE

Prace prowadzone przy znakowaniu zabytków ruchomych na terenie Katedry Gnieźnieńskiej oraz kościołów i kaplic filialnych są nieuchronnym znakiem, iż pierwszy etap prewencyjnego zabezpieczenia bezcennych obiektów stanowiących element zasobów dziedzictwa kulturowego całego narodu, z wolna zmierza ku końcowi. Tym samym zrealizowany zostanie główny cel związany ze wzrostem bezpieczeństwa często bezcennych obiektów sakralnych użytkowanych w codziennym życiu dwóch największych świątyń katolickich województwa wielkopolskiego: Katedr w Gnieźnie i Poznaniu.

Dzięki współpracy przedstawicieli Archidiecezji Gnieźnieńskiej i Poznańskiej, Muzeów Archidiecezjalnych w Gnieźnie i Poznaniu, Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz wielkopolskiej Policji możliwe było, w ramach Rządowego programu ograniczania przestępczości i aspołecznych zachowań Razem Bezpiecniej, zrealizowanie Wielkopolskiego programu znakowania zabytków ruchomych zgromadzonych w obiektach sakralnych.

Przypomnijmy, że w ramach działań podjęto starania zmierzające w pierwszej kolejności do porównania stanów posiadania ewidencyjnego, czyli tego, czym winna świątynia dysponować zgodnie ze zgromadzoną wcześniej dokumentacją, ze stanem faktycznym, czyli tym co rzeczywiście zastano w świątyni przed podjęciem prac. Zadanie to wbrew pozorom nie jest proste, biorąc pod uwagę samą skalę działania, obejmującą w sumie ponad tysiąc przedmiotów zabytkowych! Nie powinno to nikogo dziwić biorąc pod uwagę długą historię tych dwóch budowli sakralnych sięgającą początków państwa polskiego, jeśli nie bezpośrednio to na pewno za pośrednictwem obiektów na gruzach których powstawały, stanowiąc ich kontynuację zarówno w sensie instytucjonalnym jak i użytkowym. Dodatkowo w trakcie tych prac ponownie wykonywana jest szczegółowa dokumentacja fotograficzna każdego nawet najdrobniejszego obiektu.

Dopiero kolejny etap prac związany jest ze znakowaniem zabytków w postaci paramentów liturgicznych między innymi kielichów, monstrancji, lichtarzy, ornatów, rzeźb. W tym celu wykorzystano niezwykle prostą i jednocześnie skuteczną metodę znakowania polegającą na nanoszeniu mikrocząsteczek identyfikacyjnych rozpuszczonych w płynie na zabytek. Dodatkowo jest to metoda neutralna z punktu widzenia zachowania zabytku w stanie nienaruszalnym, zaakceptowana przez środowiska konserwatorskie.

O skali przedsięwzięcia świadczy również zaangażowanie w działania przedstawicieli wszystkich trzech służb policyjnych tj.: kryminalnej, logistycznej i prewencyjnej. Każdy etap działań począwszy od fazy projektowania był realizowany w ścisłej współpracy funkcjonariuszy laboratoriów kryminalistycznych KWP i KMP w Poznaniu oraz wydziałów kryminalnego i prewencji KWP w Poznaniu. W prace na terenie Gniezna aktywnie włączyli się również funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie.

Drugi etap działań znakowania mikrocząsteczkami przewiduje systematyczne rozszerzenie programu na kolejne obiekty sakralne województwa wielkopolskiego dysponujące zabytkami ruchomymi. W ten sposób znacznie powinno wzrosnąć bezpieczeństwo poszczególnych elementów składających się dzisiaj na zasoby dziedzictwa kulturowego nie tylko poznaniaków czy gnieźnian, lecz wszystkich Polaków. Warto przy tym zauważyć, iż zasoby o charakterze religijnym stanowią znaczną część ogółu zasobów dziedzictwa naszego narodu, będąc ściśle związanym z jego historią i rolą organizacji religijnych, w tym przede wszystkim kościoła katolickiego na polskich ziemiach.

(KWP w Poznaniu / ms)

